

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXXIII. Captus pedibus, & truribus sanatur Monachij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

ritus ad primum imaginis conspectum, horrendum fremere, ac vociferari, dira omnia iactare, imprecarique Iesuitis, & peiores diabolo dicere, fuga demum se tenebris condere, ausi tamen post paulum reditum tentare, longe alij videri voluerunt, nempe humanam exuti larvam, monstruosa specie, cornutis frontibus, ignem ore proflantes, quos illa denuo S. Ignatij subito prolata effigie sic ab se abegit, vt nunquam se illi quamdiu vixit spectandos dederint. Verum formis eorum immanibus quasi siderata mentem vnum infirma iacuit, ipsaque familia multis deinceps calamitatibus id peccatum luit.

XXXIII.

Captus pedibus, & cruribus sanatur Monachij.

Sub annum 1628. Graffio cuidam, annorum tredecim puero, contractis obduratisque crurum neruis, carne ac furis ossium tenus exsiccatis, etiam pedes transversim in globum obtusi sunt, ita vsu eorum captus, genibus solis, & manibus reptabat, suas ponere trahens inutiles tibias; sic miserabiliter affectus Monachium in Noricis ex pago suo vicino perductus est; illic egit sex menses mendicans, dum eius misertus nescio quis, narrauit aliqua non pridem ab S. Ignatio mirabiliter edita, suavit ad eum confugeret, expectationem mouit sanitatis ab eo exoranda, aurem præbet momenti, ac studium mendicus, maximè post quoddam de eo læti somnij omen, vouet se spatio hebdomadarum trium, quotidie altare S. Ignatij, nostro in templo aditurum, & recitaturum illic rosarium Virginis; incipitque statim quod vouerat exequi. Trahi se curat ad templi fores, inde manibus nitens adreptat ad Sancti altare; instaurat votum quod nuncupauerat; confitetur; sacræ mensæ accumbit; precatorium rosarium pie orans exsoluit; & sentit interea reualescere sibi crura, distendi neruos, redire & euolui pedes. Experturus itaque an posset consistere, orantis ibidem femina vt assurgeret, manum rogat; sed eo subsidio iam tum sanus minimè indigebat, constitit firmus, securè ac liberè ambulauit, Deum laudans, & agens Sancto Ignatio gratias, magno populi spectatoris, & testis concentu, & applausu.

XXXIV.

Aliud ibidem simile præcedenti.

Triennio post, ibidem aliud editum, non minus illustre præcedenti. Erat Anna VVollfieberin annos nouem, & decem nata, pede altero plane inutili, & in oppiduli sui nosocomio utcumque victitabat, huic S. Ignatius Iesu nomen manu altera gestans, altera vero librum, Sacerdotis ornatu adstitit; hunc enim fuisse, visum referens intellexit, cum ante quis esset Ignatius nunquam scisset. Vnde optimè coniecit non esse inaniter hanc sibi obiectam speciem, nec tantum spectaculi gratia, sed offerendæ potius sanitatis, ad eam petendam supplicem animum conuertit, promisitque se ad eius altare formam cerei pedis appensuram, & sacrum semel curaturam. Sed enim misellæ, cum vix mendicato victum in diem colligeret, voti fidem per menses aliquot non licuit liberare, præterquam quod distabat Monachio milliaribus aliquot, nec valebat se illò conferre, nec præsto aderat à quo duceretur; aliquando tamen sibi ipsa vim faciens, tentare iter aggreditur, trahitque se ingenti labore, piæ comitis brachio subnixâ, donec ulterius.